

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panegyricvs, Die Natali Academiae Theodorianae
Paderbornensis, Reuerendissimo, atq[ue] Illustrissimo
Principi, ac Domino, Theodoro, Episcopo Ecclesiae
Paderbornensis, S. R. I. Principi, Fvndatori Eivs ...**

Horrion, Johann

Paderbornæ, 1616

Capvt II. Academiae Fundatio Episcopum maxime decet: Paderborna
Episcopaliu[m] Vvestphaliae Vrbium dignitate prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14243

poneres, ceterisque omnibus consultò Paderbornam antetulisses, nemo id iniuria factum esse, jure queri posset.

C A P V T II.

Academię fundatio Episcopum maximè decet. Paderborna Episcopaliū VVestphalię Vrbium dignitate prima.

ATQUE illud quidem nemo non rectè, & ordine factum faretur, quòd ab Episcopo, & sacro Principe hoc tam salubre consilium, & cura suscepta sit. est enim finitima procurationi sacrorum literarum, & doctrinę cura. Nam cum Episcopi proprium sit salutaris doctrinę tradendę munus, sitque ei, si quid minus sanum vulgò feratur, omnis culpa præstanda, præclare ex eo ratiocinatur Alexius Comnenus, eum cui publicè sit docendi potestas, ad leuandum onere Episcopum accedere. Non quòd, vt imperitè quandoque docuit Lutherus, renunciatio Doctorum in Academijs nihil distet ab ordinatione, & initatione legitimorum Ecclesię Ministrorum, & pastorum: Sed velut de rege sapienter scriptum fecit Xenophon, ei multis auribus, multis oculis opus esse, qui sunt viri rerum vsu & prudentia excellentes, ita de Episcopo scite dici potest, ei plura quoque ora esse oportere, quę populū erudiant. Quocirca decernit ibidem Imperator, vt tametsi Constantinopoli vectigalia doctoribus ab Imperatore sint constituta, ipsi tamen non nisi eius vrbis Archiepiscopi auctoritate ad docendi munus deligantur. Ex quo obseruat vir juris consultissimus Petrus Tolosus, ita

[In Nouell. cōst. 6]

[Lib. 8. de Instit. Cyri.]

[De rep. l. 18. c. 3. §. 8]

[Apud A.
dā Brem.
cap. 10.]

rectam rationem flagitare, vt qui in publicis Scholis iuuentutem erudiunt, ij ab Ecclesiæ præsulibus potestatem, & vectigalia à ciuili Principe consequantur. In VVestphalia autem cùm Imperator Carolus Magnus Episcopis iure suo cesserit, atque ita hos populos, vt ipse loquitur, pro amore **reillius, qui ei victoriam contulit, ipsi tributarios, & subiugales deuotè addixerit,** nã is Episcopus omnes penitus officij sui partes intelligit, ac perspicit, qui turpe existimat ex opibus, quas ciuilis Princeps bello partas sponte Ecclesiæ commodis consecrauit, non quantum Resp. flagitat, in doctrinarum cultum deriuari, quem ille, si eas retinuisset, omni ope alere, & ornare sui muneris esse duxisset. Ac licet omnes VVestphaliæ Episcopi in eadem esse causa videantur, tamen quoniam non videbuntur rationes Ecclesiarum exposcere, vt in singulis Academiae sint: vbi id in quæstionem vertitur, ad quem ex omnibus hæ partes sint deferendæ, equidem censeo eum, cuius Ecclesia dignitate cæteris antecellat, præclare facturũ, si, cùm ita tempora Reip. postulabunt, vltro eas ipse sibi deposcet. Fere enim, cui excelsiorem locum maiores nostri tribuendum putarunt, ea Ecclesia opportunitate regionis, splendore, alijsque rebus est ornata, vt cùm amplitudinem quãdam suo Antistiti possit eius nomen afferre, verendum non sit, ne sapientiæ cultoribus non sit ornamento. Iam verò inter VVestphaliæ Antistites Paderbornensem obtinere, longè Principem dignitatis gradum, nemo est qui ignoret, nisi qui in ratione conciliorum Ecclesiasticorum, Conuentuumque Imperialium, & omnis memoria vetustatis rudis sit, atque peregrinus. Et erit quispiam qui miretur, in ea Vrbe constitui primam VVestphaliæ Academiam, in qua tot sæculis sit Ecclesia Cathedralis, cui cæteræ & antiquitate, &

te, & opibus, & prouinciarum amplitudine, clientelisque florentes non dubitent de honore concedere?

C A P V T III.

Religio Christiana Paderborna manauit in vniuersam VVestphaliam. Bonæ litteræ in VVestphalia ab initio comitatæ religionem Christianam.

DEINDE cui dubium est, quin Christiana religio Paderborna, velut à capite, in vniuersam VVestphaliam permanarit? Etenim gente vniuersa à Carolo Magno perdomita hic prima Synodus est habita, in qua primoribus, magnaue populi multitudine baptismo lustrata, salutares primum rogatæ leges, & iura sancita sunt. Itaque vir eruditus, & pius, qui Arnulfi Cæsaris ætate studijs litterarum, & sanctimoniam florebat, pulchra sanè imagine, Paderbornam eum locum, esse scripsit, vbi duri ad eam diem, atque instar filicis indomiti Saxonum animi, ferro D. Caroli icti tandem in scintillam Christianæ fidei emicuerint. quæ scintilla in immensum postea crescens incendium, nō Saxones modò omnes, sed Vandalos quoque, aliasque remotissimas gentes corripuerit. Vnde idem existimauit Paderbornensi Ecclesiæ rubram crucem pro insigni relictam esse, quòd in ea primum Saxones, & VVestphali cruentis Caroli prælijs compulsi, sub hoc CHRISTI signo militare cœpissent. Quid tum postea? dicet quispiam. sit sanè VVestphaliæ Religio primum nata Paderbornæ. num ideò Academia insignib⁹

[Ann. Fræcorum, Regino, alij anno Domin. 777.]
[Apud Gobel. in Cosmod. et 6. cap. 38]